

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 11Pc/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5721201053
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Káčeriková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2021:5721201053.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Alenou Káčerikovou v právnej veci navrhovateľa: D. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXXX/XX, XXX XX G., právne zastúpeného: AK JUDr. Miriam Podhradská, s.r.o., so sídlom Ambra Pietra 10645/17, 036 01 Martin, IČO: 50 157 892, proti rozvedenej manželke: L. R., rod. E., nar. X.X.XXXX, bytom G. XXX/XX, XXX XX D., v konaní o zrušenie vyživovacej povinnosti na rozvedenú manželku takto

rozhodol:

I. Súd **zrušuje** vyživovaciu povinnosť D. R., nar. XX.XX.XXXX voči L. R., rod. E., nar. XX.XX.XXXX, určenú rozsudkom Okresného súdu Martin č. k. 17C/172016-130 zo dňa 08.09.2016 vo výške 80,- EUR, a to počnúc dňom 02.09.2020.

II. Žiaden z účastníkov **nemá** právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným súdu dňa 31.3.2021 navrhovateľ žiadal zrušiť vyživovaciu povinnosť k rozvedenej manželke, určenú rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 8.9.2016, č.k. 17C/17/2016-130, a to s účinnosťou od 2.9.2020.

2. Svoj návrh navrhovateľ odôvodnil tým, že k prispievaniu na výživu rozvedenej manželky sa zaviazal najmä z dôvodu, že maloleté deti boli zverené do jej osobnej starostlivosti s tým, že starší syn W. si v tom čase vyžadoval celodennú starostlivosť, nakoľko trpí psychickou hyperkinetickou poruchou výrazného stupňa ADHD, je postihnutý úplnou stratou sluchu a nemohol byť umiestnený v školskom klube. Uvedená situácia podľa názoru súdu znemožňovala bývalej manželke zamestnať sa. Bývalá manželka poberala na syna v čase rozhodovania súdu opatrovateľský príspevok vo výške 244,59 EUR, postupne bol tento zvyšovaný na sumu 530,35 EUR mesačne.

3. Navrhovateľ výživné určené súdom rozvedenej manželke riadne a včas platil. Domnieval sa, že aj vďaka výživnému a tiež finančnej podpore, ktorú bývalá manželka dostávala od štátu, je o deti riadne postarané a rozvedená manželka starostlivosť o ne zvláda. Ukázalo sa však, že to tak nie je. Rozvedená manželka podľa slov navrhovateľa staršieho syna vôbec nezvládala, jeho zdravotný a najmä psychický stav sa postupne zhoršoval, až vyústil do podania návrhu rozvedenej manželky zo dňa 8.6.2020 na Okresný súd Prievidza, kde rozvedená manželka postavila navrhovateľa pred hotovú vec - buď si syna zoberie alebo ho umiestni do ústavu.

4. Na pojednávaní konanom dňa 27.8.2020 navrhovateľ prejavil svoj súhlas so zverením staršieho syna do svojej starostlivosti. Zároveň sa s rozvedenou manželkou na súde dohodol, že jej nebude platiť príspevok na výživu rozvedeného manžela vo výške 80,- EUR mesačne.

5. Navrhovateľ sa celodenne o staršieho syna stará, zabezpečuje všetky jeho potreby a výdavky, rozvedená manželka na neho platí výživné len 30,- EUR mesačne a podľa slov navrhovateľa by bolo veľmi nespravodlivé, ak by jej mal naďalej platiť aj príspevok na jej výživu. Rozvedenej manželke najneskôr od 2.9.2020 odpadol dôvod, pre ktorý by sa nemohla zamestnať, nemá ani žiadne zdravotné problémy, ktoré by jej bránili nájsť si prácu.

6. Uznesením Okresného súdu Prievidza zo dňa 2.9.2020, č.k. 4P/20/2020-100, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 2.9.2020, súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým staršieho syna W. dočasne zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľa, a to do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Dôvodom tejto zmeny bola okrem iného aj skutočnosť, že synovi W. bol diagnostikovaný Aspergerov syndróm, pričom podľa tvrdenia bývalej manželky syn fyzicky aj psychicky napádal mladšieho syna N. a tiež bývalú manželku. Konanie vedené na Okresnom súde Prievidza nie je ku dňu podania návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti k rozvedenej manželke podľa slov navrhovateľa skončené.

7. Aj keď bol maloletý syn W. zverený do osobnej starostlivosti navrhovateľa dočasne, je veľký predpoklad, že bude do jeho osobnej starostlivosti zverený aj rozhodnutím vo veci samej. Bývalá manželka sa totiž podľa slov navrhovateľa o syna nemieni starať, jediné riešenie vidí v jeho umiestnení v ústavnej starostlivosti. Toto navrhovateľ dopustiť nechce, o syna sa stará a bude sa aj naďalej.

8. Rozvedená manželka sa k návrhu vyjadrila v podaní doručenom súdu dňa 29.4.2021. Uviedla v ňom, že s návrhom navrhovateľa súhlasí, avšak navrhovateľ neuvádza všetky skutočnosti pravdivo. Ona sa o deti starala príkladne, bez zásadných problémov z jej strany. Staršiemu synovi W. bola stanovená diagnóza Aspergerov syndróm, v spojitosti s ktorým si nevedela už dať rady, nakoľko starší syn W. fyzicky napádal mladšieho syna N.. Vyslovene sa ohradila voči tomu, že sa nemieni o staršieho syna starať. Pokiaľ by to bolo v jej možnostiach a schopnostiach, tak by sa o neho s radosťou starala, ale v rámci bezpečnosti mladšieho syna to nie je možné.

9. Keďže účastníci konania súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti, súd rozhodol dňa 13.5.2021 vo veci samej rozsudkom na základe listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise.

10. Z obsahu súdneho spisu mal súd preukázané, že manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 13.1.2015, č.k. 20P/97/2014-131, pričom maloletí synovia W. K. N. boli zverení do osobnej starostlivosti bývalej manželky s tým, že navrhovateľ bol zaviazaný povinnosťou platiť výživné na maloletého W. vo výške 100,- EUR mesačne a na maloletého N. vo výške 65,- EUR mesačne počnúc dňom právoplatnosti výroku o rozvoje manželstva vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám bývalej manželky, styk navrhovateľa s maloletými deťmi súd neupravil.

11. Súd mal ďalej preukázané, že povinnosťou prispievať na výživu rozvedenej manželky sumou 80,- EUR mesačne počnúc dňom 23.2.2016, vždy do každého 20-teho dňa v mesiaci vopred bol navrhovateľ zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 8.9.2016, č.k. 17C/17/2016-130 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 26.4.2017, sp. zn. 6Co/65/2017.

12. Z uznesenia Okresného súdu Prievidza zo dňa 2.9.2020, č.k. 4P/20/2020-100 mal súd preukázané, že nariadením neodkladného opatrenia bol maloletý W. dočasne zverený do osobnej starostlivosti navrhovateľa, a to do právoplatného rozhodnutia vo veci samej s tým, že bývalá manželka bola zaviazaná povinnosťou prispievať na výživu maloletého W. sumou 30,- EUR mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľa počnúc dňom 2.9.2020 do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Šetrením súd ďalej zistil, že Okresný súd Prievidza vo veci sp. zn. 4P/20/2020 rozhodol dňa 29.4.2021 rozsudkom, ktorým okrem iného zmenil rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 20P/97/2014-131 zo dňa 13.1.2015 v časti o úprave práv a povinností rodičov k maloletému W. tak, že súd maloletého W. zveril do osobnej starostlivosti otca, a to s účinnosťou od 29.8.2020, ktorý bude maloleté dieťa zatupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach. Predmetný rozsudok ku dňu rozhodovania o návrhu navrhovateľa na zrušenie jeho vyživovacej povinnosti k rozvedenej manželke nenadobudol právoplatnosť.

13. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

14. Podľa § 157 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „C. m. p.“) rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

15. Podľa § 52 C. m. p. žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

16. Podľa § 55 C. m. p. súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

17. Podľa § 57 C. m. p. o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

18. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že maloletý W. bol rozhodnutím Okresného súdu Prievidza (zatiaľ dočasne) zverený do osobnej starostlivosti navrhovateľa. Navrhovateľ z uvedeného dôvodu požiadal o zrušenie vyživovacej povinnosti k bývalej manželke, ktorá sa o maloletého syna dovtedy starala, nakoľko odpadla potreba jej celodennej starostlivosti o neho. Bývalá manželka s návrhom navrhovateľa na zrušenie vyživovacej povinnosti k nej s účinnosťou od 2.9.2020 súhlasila. Súd vzhľadom na uvedené konštatuje, že boli splnené všetky zákonné podmienky pre zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa k bývalej manželke, preto návrhu navrhovateľa vyhovel a jeho vyživovaciu povinnosť k bývalej manželke zrušil s účinnosťou od 2.9.2020.

19. O trovách konania rozhodol súd v zmysle ust. § 52 C. m. p. tak, že ani jednému účastníkovi nárok na náhradu trov konania nepriznal. Urobil tak s ohľadom na tú skutočnosť, že nezistil také okolnosti prípadu, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o trovách.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 62 ods. 1 C. m. p. odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 2 C. m. p. odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podľa § 63 C. m. p. v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Podľa § 64 C. m. p. zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.